

Ποια οικονομία; Το πρόβλημα της χώρας είναι πολιτικό

► Του **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ**
Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ

ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΙΝ από τις εκλογές παρατηρούμε να γίνεται εντονότερο το ενδιαφέρον για την οικονομία, τις χρηματοοικονομικές αντοχές και ανάγκες της χώρας, καθώς από όλα αυτά εξαρτάται η δυνατότητα εφαρμογής ή ο κίνδυνος από την εφαρμογή των προεκλογικών εξαγγελιών των κομμάτων.

Ας δούμε λοιπόν πού βρισκόμαστε: Η χώρα έχει λαμβάνειν από τους εταίρους και δανειστές της συνολικά 10,7 δισ. ευρώ περίπου που έχουν καθυστερήσει και δεν μας έχουν δοθεί ως δόσεις το 2014. Θέλει πολλή δουλειά, μεγάλη εμπειρία, πολλούς λεπτούς χειρισμούς για να μπορέσει να καλύψει προσωρινά το κενό στην καταβολή των δόσεων και στην κάλυψη των ταμειακών αναγκών του Δημοσίου.

Η επιστροφή μας στις αγορές ομολόγων λίγο πριν από τις ευρωεκλογές ήταν πολύ σημαντικό γεγονός. Όμως, ο πήχης της διαπραγμάτευσης ανέβηκε κυρίως εξαιτίας της στάσης της αντιπολίτευσης που στέρησε από την κυβέρνηση τη νομιμοποίηση να διαπραγματεύεται και να δεσμεύεται εκ μέρους της χώρας, ενώ από ένα σημείο και μετά μας κοιτούσαν περίεργα και οι εταίροι και συνομιλητές μας.

ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ, η χώρα στέκεται όρθια. Δεν υπάρχει πρόβλημα με τις τράπεζες που πρόσφατα πέρασαν με επιτυχία τα stress tests γιατί ανακεφαλαιοποιήθηκαν ισχυρά και, χάρη στο μεγάλο κούρεμα του χρέους και το νέο δάνειο, πήραν 50 δισ. ευρώ για την προστασία των καταθέσεων, από τα οποία περίσσεψαν 11 δισ. ευρώ που τώρα θα μας χρησιμεύσουν για τη στήριξη της προληπτικής πιστωτικής γραμμής, διαγράφοντας παράλληλα από το χρέος τα ποσά αυτά, δηλαδή μειώνοντας το χρέος κατά άλλο ένα 6% του ΑΕΠ.

Παράλληλα, οι καταθέτες έχουν επιδείξει ωριμότητα και ψυχραιμία, γεγονός που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με όσα είχαν τον Ιούνιο του 2012 που είχαμε εκροές πάνω από 80 δισ. ευρώ.



Πρέπει να πούμε καθαρά στον ελληνικό λαό ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας είναι η πολιτική αβεβαιότητα που θα εξακολουθήσει να υπάρχει, αν στις εκλογές δεν είναι ισχυρό το ΠΑΣΟΚ, η Δημοκρατική Παράταξη, ώστε να λειτουργήσει ως εγγυητής της αναγκαίας ευρύτερης συνεργασίας και της μόνης ασφαλούς και εφικτής εθνικής στρατηγικής

Οι καταθέσεις λοιπόν έμειναν στη θέση τους αυτή τη φορά κι αυτό σημαίνει πίστη στο μέλλον της χώρας, χρηματοδότηση επιχειρήσεων, θέσεις απασχόλησης, προοπτική για τους ανέργους, ασφάλεια για τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΟΜΩΣ είναι στη σχέση μας με την ΕΚΤ, η οποία δίνει φτηνή ρευστότητα που ρίχνει τα επιτόκια και επιτρέπει να κινηθεί η αγορά, να γίνουν επενδύσεις. Να γεφυρωθεί το χάσμα ανάμεσα στο κόστος του χρήματος που πληρώνει ο Έλληνας μικρομεσαίος επιχειρηματίας, σε σχέση με τον Γερμανό.

Υπάρχει όμως μια νομική προϋπόθεση για να γίνουν δεκτοί για τη ρευστότητα που αντλούν από την ΕΚΤ οι ελληνικές τράπεζες, τίτλοι χαμηλότερης χρηματοπιστωτικής ποιότητας: Η χώρα πρέπει να βρίσκεται είτε σε πρόγραμμα προσαρμογής (δάνειο και Μνημόνιο) είτε στην προληπτική πιστωτική γραμμή (ECCL).

Αρα, αν δεν ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση και η μετάβαση στη νέα φάση της ECCL μέχρι τη λήξη της δέσμης παράτασης του προγράμματος (28 Φεβρουαρίου), το λιγότερο που κινδυνεύουμε να πάθουμε είναι να φύγουμε από τα φτηνά επιτόκια της ΕΚΤ και να βρούμε ακριβό χρήμα (αν δεν μας το αρνηθεί η ΕΚΤ), μέσα από τον ΕΛΑ της Τραπεζής της Ελλάδος, με περιορισμένη όμως δυνατότητα άντλησης ρευστότητας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις επιχειρήσεις, την αγορά εργασίας και τον άνεργο. Αυτό δυστυχώς ήδη έγινε, νωρίτερα από ό,τι υπολογίζαμε.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΙΣΗΣ είναι ότι οι πολιτικές εκκρεμότητες σε σχέση με τη διαπραγμάτευση, η προεκλογική περίοδος και η πολιτική αβεβαιότητα προκαλούν ταμειακό πρόβλημα και στο Δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία, γιατί τα Ταμεία πρέπει να έχουν λεφτά για συντάξεις και το Δημόσιο να έχει λεφτά για τις υποχρεώσεις του. Κι αυτή η πραγματικότητα δεν είναι δυνατόν να μετριέται επ' άπειρον να λύσουμε τα διάφορα πολιτικά προβλήματα.

Όσο λοιπόν δεν επιλύουμε τις εκκρεμότητες με τους εταίρους μας, τόσο θα αργούν να έρθουν και τα 10,7 δισ. ευρώ των καθυστερημένων δόσεων του 2014 και όσα προβλέπονται για το



2015. Και τόσο θα σφίγγει περαιτέρω η ρευστότητα στην αγορά. Η δε σκέψη ότι όλα αυτά τα λύνουμε με έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου είναι και ερασιτεχνική και ανακριβής, όπως ήδη φάνηκε στην έκβαση της τελευταίας έκδοσης εντόκων γραμματίων την περασμένη εβδομάδα.

Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση και η μετάβαση από το Μνημόνιο στην προληπτική πιστωτική γραμμή ως θώρακας προστασίας για τη σταδιακή επάνοδο στις αγορές. Μόνο το κλείσιμο αυτής της φάσης της διαπραγμάτευσης θα μας επιτρέψει να προχωρήσουμε στις περαιτέρω επεμβάσεις στο χρέος στο πλαίσιο των ήδη ανειλημμένων δεσμεύσεων του Eurogroup.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι το πρόβλημα της χώρας είναι πρωτίστως πολιτικό, αλλά και πρόβλημα γνώσης και διαχείρισης, εμπειρίας και ικανότητας. Γιατί μπορεί να χάσεις το παιχνίδι, ακόμη κι αν θες να κάνεις τη στροφή, τη μεταστροφή και τη λεγόμενη κωλοτούμπα, αλλά να μην μπορείς, γιατί δεν ξέρεις να την κάνεις και δεν προλαβαίνεις.

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΠΡΕΠΕΙ να πούμε καθαρά στον ελληνικό λαό ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας είναι η πολιτική αβεβαιότητα που θα εξακολουθήσει να υπάρχει, αν στις εκλογές δεν είναι ισχυρό το ΠΑΣΟΚ, η Δημοκρατική Παράταξη, ώστε να λειτουργήσει ως εγγυητής της αναγκαίας ευρύτερης συνεργασίας και της μόνης ασφαλούς και εφικτής εθνικής στρατηγικής.